

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/196/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615201941
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Sádovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1615201941.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: O. G., D.. XX.XX.XXXX, N. C. Č.. XX, N., zastúpená advokátkou: JUDr. Michaela Kajabová, Budovateľská č. 2, Bratislava, proti odporcovi: O. W. G., D.. XX.XX.XXXX, N. M. Č.. XXX, zastúpený spoločnosťou: Šiška & Partners s.r.o., IČO: 36 861 961, Palisády č. 33, Bratislava, o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 5C/351/2015-17 zo dňa 25.03.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie tak, že odporca je povinný predbežne platiť navrhovateľke výživné v sume 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky, a to až do právoplatne skončeného konania vo veci samej. Vo zvyšku návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Malacky súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia v sume 33,- eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania s poukazom na ustanovenie § 151 O.s.p. tak, že o trovách konania na vydanie predbežného opatrenia rozhodne súd v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.02.2015 domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd odporcovi určil povinnosť prispievať navrhovateľke na výživné mesačne v sume 500,- eur, a to do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky, pričom spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľka podala aj návrh vo veci samej, ktorým žiada, aby súd vydal rozsudok, ktorým by odporcovi určil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 700,- eur mesačne, a to do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľky. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že pri skúmaní podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia sú tieto podmienky v danom prípade čiastočne naplnené, keď v posudzovanej veci mal súd z predložených listinných dôkazov - sobášneho listu účastníkov, osvedčený rodinnoprávny vzťah účastníkov konania, ktorí dňa 13.12.2013 uzavreli manželstvo, z ktorého sa narodil maloletý syn W. G., D.. XX.XX.XXXX. Súd prvého stupňa uviedol, že z dokladov predložených navrhovateľkou zistil, že táto je v súčasnosti od októbra 2014 na rodičovskej dovolenke a výlučne sama sa stará o syna, pričom v spoločnej domácnosti býva s maloletým W., jej dospelým synovcom a rodičmi navrhovateľky, ktorí jej finančne pomáhajú. Súd prvého stupňa mal za osvedčené, že navrhovateľka poberá rodičovský príspevok od októbra 2014 v sume 203,20 eur mesačne, odporca dobrovoľne prispieva iba na výživu maloletého Drahomíra sumou cca 300,- eur mesačne, avšak na výživu manželky odporca žiadnou sumou neprispieva, pričom navrhovateľka uviedla, že pomerné mesačné náklady na bývanie, pripadajúce na jej osobu sú vo výške 51,01 eur mesačne, náklady na stravu činia sumu 200,- eur mesačne, náklady na oblečenie a obuv sú v sume 50,- eur mesačne a náklady na drogériu predstavujú sumu 30,- eur mesačne. Pokiaľ ide o príjem odporcu, súd prvého stupňa skonštatoval, že tento nemal preukázaný. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd prvého

stupňa uviedol, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej ako aj duševnej, avšak rozsah výživného v nevyhnutnej miere nariadeného v predbežnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne aj limitom schopností a možností povinného, a preto poukázal na to, že výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných osobných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného. Súd prvého stupňa majúci na zreteli zákonnú požiadavku v zásade rovnakej životnej úrovne manželov dospel k názoru, že životná úroveň navrhovateľky je zrejme nižšia ako životná úroveň odporcu, nakoľko jej jediným príjmom je poberanie rodičovského príspevku, pričom odporca vykonáva povolanie súdneho exekútora. Vzhľadom na to, že výšku výživného na manželku je možné predbežne určiť len v nevyhnutnej miere, pretože takto upravené výživné slúži len na uspokojovanie základných osobných potrieb navrhovateľky, súd prvého stupňa predbežne rozhodol o výške výživného pre manželku voči odporcovi v sume 150,- eur mesačne a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 a 2, § 75 ods. 6 a 8, § 76 ods. 1 písm. a) až h) O.s.p. a ustanoveniami § 71 ods. 1 a § 75 ods. 1 a 2 zákona o rodine.

Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa výroku, ktorým súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, podal odporca v zákonnej lehote odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. a alternatívne navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 10.02.2015 sa zamietajú alebo zrušujú a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Odporca vo svojom odvolaní skonštatoval, že návrh na určenie výživného na manželku počas trvania manželstva, ako aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia spolu s nariadeným predbežným opatrením v celom rozsahu neuznáva a považuje ich za nedôvodné s tým, že úmyslom odporcu bolo a skutočne aj je zasielanie pravidelných mesačných platieb výživného tak pre maloletého syna, ako aj pre navrhovateľku, poukazujúc na výpis z internetbankingu s tým, že dobrovoľne plnil vyživovacia povinnosť voči navrhovateľke, ako aj maloletému synovi mesačne dvakrát v rozpätí od 450,- eur do 600,- eur. Odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka spolupracovala na základe dohody o spolupráci s exekútorickým úradom odporcu v Bratislave a jej odmena predstavovala sumu 1.300,- eur za 6 hodín práce denne, a teda navrhovateľka disponovala od 01.09.2009 do 10.02.2014 celkovou odmenou v sume 73.545,- eur, nakoľko všetky výdavky spojené s chodom domácnosti, bývaním, ošatením či stravovaním uhrádzal odporca. V tejto súvislosti uviedol, že napriek tomu, že od roku 2009 až do roku 2014 mali byť na vkladnej knižke navrhovateľky uložené všetky peňažné prostriedky, získané z jej podnikateľskej činnosti (v zmysle ústnej dohody účastníkov), vyšlo najavo, že na vkladnej knižke je suma výlučne vo výške 618,- eur, čím odporca deklaroval, že navrhovateľka aj napriek jej schopnosti a možnosti zabezpečiť si pre vlastné potreby nadštandardný príjem, nie je schopná riadne hospodáriť, resp. usporiť aspoň nejaké finančné prostriedky. Odporca ďalej zdôraznil, že navrhovateľka sa sama a bez naliehania zo strany odporcu odsťahovala zo spoločnej domácnosti a z jej vlastnej iniciatívy doručila odporcovi výpoveď z dohody o spolupráci a vzdala sa akejkoľvek zárobkovej možnosti. V súvislosti s rozvratom manželstva odporca poznamenal, že priateľka odporcu nebola a ani nie je dôvodom rozvratu manželstva účastníkov konania, nakoľko priateľku si našiel až potom, keď navrhovateľka v júli 2014 opustila spoločnú domácnosť v M. z dôvodu rozvrátených vzťahov v rodine, zapríčinených nedôverou odporcu k navrhovateľke a jej hospodáreniu s finančnými prostriedkami. Odporca namietol vo vzťahu k jeho majetkovým pomerom skutočnosť, že nie je pravdou tvrdenie navrhovateľky, že výlučne sám užíva hnutelný majetok nadobudnutý do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko akýkoľvek hnutelný alebo nehnuteľný majetok bol nadobudnutý výlučne odporcom z jeho výlučných peňažných prostriedkov, a to pred uzavretím manželstva. Ohľadom vlastníctva motorového vozidla zn. Mercedes S odporca uviedol, že tento nie je jeho osobným vlastníctvom, ale ide o služobný automobil na účely výkonu práce všetkých zamestnancov exekútorského úradu, pričom mesačné výdavky odporcu nevyhnutné na dopravu vozidlom do práce predstavujú sumu cca 385,- eur. V súvislosti s vlastníctvom nehnuteľnosti v Jakubove, odporca uviedol, že túto nadobudol pred uzavretím manželstva a samotné vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti nepreukazuje jeho vysokú životnú úroveň, poukazujúc na reálnu predajnosť nehnuteľnosti, záložné právo viaznuce na nehnuteľnosti v prospech banky, ako aj výdavky týkajúce sa nehnuteľnosti v sume cca 1.100,- eur vrátane hypotekárneho úveru. Odporca tiež namietol navrhovateľkou prezentovanú vysokú predajnú hodnotu hospodárskych zvierat v Jakubove a dôvod ich predaja s tým, že prostredníctvom hospodárskych zvierat si odporca zabezpečuje aj čiastočné stravovanie a mesačné výdavky spojené so zabezpečovaním potravy pre hospodárske zvieratá predstavujú sumu 250,- eur. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť v Bratislave, v ktorej sídli exekútorský úrad a kde vykonáva odporca svoje povolanie

exekútora poznamenal, že spájať životnú úroveň odporcu ako fyzickej osoby s nárokmi a úrovňou, ktorú odporca musí pri výkone svojho povolania ako súdny exekútor dosiahnuť, je scestné a zároveň jednotlivito uviedol, že mesačne výdavky spojené s touto nehnuteľnosťou predstavujú sumu cca 3.300,- eur vrátane úveru. Odporca vo svojom odvolaní uviedol aj jednotlivé sumy povinných výdavkov, ktoré vynakladá mesačne titulom výživného na dcéru O. (250,- eur), syna B. (300,- eur), syna W. a navrhovateľku (450,- až 600,- eur), sporenie v sume 15,- eur, poistenie pre syna B. V. W. (50,- eur), životná poisťka 450,- eur, výdavky na stravovanie, ošatenie a obuv cca 400,- eur, výdavky na drogériu mesačne v sume 30,- eur a tvorba úspor vo výške 150,- eur pre potreby opráv nehnuteľností alebo neočakávaných výdavkov. Odporca vo svojom odvolaní poukázal v zmysle ustanovení § 71 ods. 1 a 2 a § 75 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine na zákonný znak vzájomnosti vyživovacej povinnosti manželov s tým, že navrhovateľka si vyživovaciu povinnosť voči odporcovi neplnila a ani v súčasnosti neplní vôbec. Odporca tiež upriamil pozornosť na zásadu rovnakej životnej úrovne manželov s tým, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí, poukazujúc na charakter svojho povolania, vyžadujúci výdavky spojené s reprezentáciou a udrжанím klientely a ďalších súvisiacich výdavkov, pričom poznamenal, že samotná skutočnosť výkonu povolania súdneho exekútora bez ďalšieho nijako neodzrkadľuje jeho životnú úroveň. Odporca apeloval s poukazom na ustanovenie § 18 a § 19 zákona o rodine na zásadu dobrých mravov, ktoré navrhovateľka zjavne porušovala a preto nie je možné uplatňovať zásadu v zásade rovnakej životnej úrovne, na základe skutočnosti ktorej je návrh potrebné v celom rozsahu zamietnuť. Na základe uvedených dôvodov odporca skonštatoval, že predbežné opatrenie bolo vydané na základe lživých, vykonštruovaných a najmä nepreukázaných tvrdení navrhovateľky, pričom nie je splnená čo i len jedna podmienka pre vydanie predbežného opatrenia a preto uznesenie o predbežnom opatrení nie je vydané v súlade so zákonom.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p., pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 2 O.s.p., návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a) O. s. p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Pred nariadením predbežného opatrenia podľa § 74 ods. 1 O.s.p. súd vychádza z jeho vymedzenia uvedeného v návrhu a skúma, či je dostatočne odôvodnený a ďalej skúma skutkové okolnosti, vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia.

Predbežné opatrenie má byť výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len ak je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie súdu vo veci samej, alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia, teda taký stav právnych a faktických vzťahov medzi účastníkmi, ktorý bezpodmienečne vyžaduje dočasnú a rýchlu súdnu ochranu. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich predbežný - dočasný charakter. Znamená to, že sa nimi upravujú pomery účastníkov, alebo zaisťuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie.

Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Vydanie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné osvedčiť, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Predbežné opatrenie má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy a tam, kde je v konkrétnom prípade odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia účastníka v danom právnom vzťahu. Predbežné opatrenie teda nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov, čo však neznamená, že by bolo možné predbežné opatrenie vydať len na základe návrhu a bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno výlučne na navrhovateľovi. Unesenie dôkazného bremena predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený predbežným opatrením, taktiež však dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia.

Vzhľadom na uvedený účel a predpoklady prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia, odvolací súd dospel k názoru, že navrhovateľka svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a predloženými listinnými dôkazmi osvedčila svoje tvrdenie, že okrem rodičovského príspevku na maloletého W., nemá žiadny iný príjem, nakoľko je na rodičovskej dovolenke s maloletým W. a nemôže si zabezpečiť iný príjem, pričom žije v spoločnej domácnosti s jej dospelým synovcom a rodičmi, ktorí jej finančne pomáhajú.

Z navrhovateľkou predložených listinných dôkazov vyplýva, že navrhovateľka poberá od októbra 2014 rodičovský príspevok v sume 203,20 eur, pričom uviedla, že celkové mesačné náklady pripadajúce na jej osobu sú v sume 331,01 eur (náklady na bývanie 51,01 eur, strava - 200,- eur, oblečenie a obuv - 50,-eur, drogéria - 30,- eur). Z elektronického výpisu pohybov na účte za obdobie od 01.09.2014 do 23.01.2015 v prospech osobného účtu (XXXXXXXXXX) je zrejme, že odporca prispieva výlučne na výživu maloletého syna W. sumou 300,- eur mesačne, resp. niekedy 300,- eur + 150,- eur mesačne. Navrhovateľka osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi, z ktorého odvodzuje potrebu nariadenia predbežného opatrenia, spočívajúceho v povinnosti odporcu platiť výživné voči navrhovateľke v sume 500,- eur mesačne titulom zákonnej vyživovacej povinnosti manželov, pričom existenciu manželského zväzku medzi účastníkmi konania, uzavretého dňa 13.12.2013, navrhovateľka preukázala sobášnym listom č. XXX/Sk/XXXX. Z obsahu spisu vyplýva, že odporca napriek pretrvávajúcemu manželstvu s navrhovateľkou, platil výživné výlučne pre svojho maloletého syna, a nie ako tvrdil odporca vo svojom odvolaní, že mesačne dvakrát poukazované sumy vo výške 450,- eur až 600,- eur predstavovali výživné voči navrhovateľke a maloletému synovi W.. Vychádzajúc z princípu v zásade rovnakej životnej úrovne manželov sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že príjem

odporcu navrhovateľka nepreukázala, avšak z povahy povolania odporcu (súdny exekútor) vyplýva, že životná úroveň navrhovateľky je jednoznačne nižšia ako životná úroveň odporcu, keďže jediným príjmom navrhovateľky je rodičovský príspevok, pričom o nepriaznivej finančnej situácii navrhovateľky svedčia aj nevyhovujúce bytové pomery, v ktorých žije spolu s maloletým synom W.. Berúc na vedomie opodstatnenosť tvrdení odporcu ohľadom výdavkov nevyhnutných na riadne vykonávanie povolania súdneho exekútora, odvolací súd sa nestotožňuje s názorom odporcu, že povolanie súdneho exekútora samo osebe neodzrkadľuje jeho životnú úroveň, nakoľko v danom prípade je rozdielnosť životnej úrovne účastníkov konania evidentná, hoci príjem odporcu nebol preukázaný, a to najmä so zreteľom na predbežnú - dočasnú funkciu predbežného opatrenia, pri rozhodovaní o ktorom nie je určujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného. V tejto súvislosti odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa zdôrazňuje, že pred nariadením predbežného opatrenia súd nevykonáva dokazovanie podľa ustanovení § 120 a nasl. O.s.p., v intenciách ktorých sa postupuje až pri rozhodovaní vo veci samej. Pri posudzovaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd skúma iba osvedčenie nároku, ktorému sa má predbežná ochrana poskytnúť. Vzhľadom na uvedené majetkové pomery navrhovateľky a výdavky potrebné na uspokojovanie základných osobných potrieb navrhovateľky, táto osvedčila sčasti potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, nakoľko so zreteľom na starostlivosť navrhovateľky o jej maloletého syna je daná hrozba bezprostredne hroziacej ujmy z dôvodu pretrvávajúcej nepriaznivej existenčnej situácie navrhovateľky z hľadiska jej finančnej situácie a v danom prípade je nutné nastoliť provizórne riešenie až do rozhodnutia o návrhu vo veci samej, ktorým sa navrhovateľka domáha od odporcu platiť výživné v sume 700,- eur mesačne. Odvolací súd upriamuje pozornosť na súdom prvého stupňa deklarovanú skutočnosť, že výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom po fyzickej ako aj duševnej stránke, avšak v prípade rozhodovania o nariadení predbežného opatrenia je možné výšku výživného určiť iba s prihliadnutím na základné osobné potreby navrhovateľa predbežného opatrenia. So zreteľom na uvedené súd prvého stupňa dospel k správne názoru, keď vychádzal z pomerných mesačných nákladov na uspokojovanie nevyhnutných osobných potrieb navrhovateľky, predstavujúcich sumu 331,01 eur, a preto vzhľadom na navrhovateľkou poberaný rodičovský príspevok v sume 203,20 eur mesačne, predbežne rozhodol o výške výživného pre manželku voči odporcovi v sume 150,- eur mesačne, a teda nie v rozsahu požadovanom navrhovateľkou v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Pokiaľ ide o argumenty odporcu, týkajúce sa príčin rozvratu vzťahov medzi manželmi, preukazovania príjmov a majetkových pomerov odporcu a hospodárenie s finančnými prostriedkami, ako aj zabezpečovaním chodu domácnosti počas spolužitia účastníkov konania, tieto skutočnosti budú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Na účely predbežného opatrenia je nutné posúdenie splnenia zákonných podmienok v rozsahu existencie právneho vzťahu, ktorému sa má predbežná ochrana poskytnúť, osvedčenia potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania a predchádzania vzniku nenapraviteľného stavu medzi účastníkmi, a preto odvolací súd dospel k názoru, že súd prvého stupňa posúdil predmetný návrh na nariadenie predbežného opatrenia správne po skutkovej i právnej stránke, keď vyhovel navrhovanému predbežnému opatreniu v obmedzenom rozsahu.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia v rozsahu uvedenom v napadnutom výroku uznesenia súdu prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods.1 O.s.p. ako správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.